

การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

นางสาวพิพิวรรณ จารยะสุภาพ

ศูนย์วิทยบริการ
005512
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชามัชฌิมศึกษา^๑
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

ISBN ๙๗๖-๘๖๙-๐๖๔-๐

๑๖๙๗๔๖๐

**AN ANALYSIS OF ENGLISH PRONUNCIATION OF ENGLISH MAJOR STUDENTS
AT HIGHER CERTIFICATE OF EDUCATION LEVEL**

Miss Tippawan Janyasupab

A Thesis submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Secondary Education
Graduate School
Chulalongkorn University
1982

หัวขอวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
โดย	นางสาวทิพย์วรรณ จารยาสุภาพ
แผนกวิชา	มัธยมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตร ชัยวัฒนกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... บัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการวิทยานิพนธ์

..... บัณฑิตวิทยาลัย

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิท เพียรชัย)

..... บัณฑิตวิทยาลัย

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตร ชัยวัฒนกุล)

..... บัณฑิตวิทยาลัย

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุกสรร ลักษณะวงศ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ชื่อนิสิต

นางสาวทิพย์วรรณ จารยาสุภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล

ภาควิชา

มัธยมนศึกษา

ปีการศึกษา

๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดและสาเหตุของข้อผิดซึ่งเป็นปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามการออกเสียงภาษาอังกฤษขึ้น ฉบับหนึ่ง กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างประชากรออกเสียงคำโอด ๑๙๐ คำ พูดโดยคิดที่อยู่โอด ๆ ๑๐ ประ惰ค จำนวนความยาว ๔๔ คำ และพูดบนสนเทศสั้น ๆ ๑ บท นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความคงของเนื้อหา และความครอบคลุมหน่วยเสียงสำคัญในภาษาอังกฤษ แล้วนำไปทดสอบใช้กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงจำนวน ๑๐ คน เพื่อดูความเหมาะสมสมของคำสั่งและเวลา แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครุศาสตร์ จำนวน ๔ แห่ง จำนวน ๑๐๐ คน โดยมันที่ก่อตบลงในเครื่องบันทึกเสียง หลังจากนั้นจึงถ่ายเทปเป็นตัวเขียนตามหลักภาษาศาสตร์ เพื่อหาข้อผิดในการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการคำนวณค่าร้อยละ แล้ววิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิด และสรุปปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์ข้อผิดเทียบกับผลการวิเคราะห์เบรี่ยบเทียบระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ใน การออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากร มีข้อดีทั้งในด้านการอักเสียงสระและพยัญชนะ การอักเสียงเน้น และการใช้ท่านองเสียง โดยข้อดีที่มีคือการปรากฏมากที่สุดคือ การใช้ท่านองเสียง และลักษณะของข้อดีในการใช้ท่านองเสียงที่พบมากที่สุดคือ การใช้ระบบเสียงผิด ส่วนข้อดีที่มีคือการปรากฏน้อยที่สุดคือ การอักเสียงสระ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อดีก็นี้สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อดีในการอักเสียงภาษาอังกฤษ เกิดจากการแทรกforeign ของภาษาไทย ความยากของคำภาษาอัง และความถูกพลาดของนักศึกษาเองในการพัฒนาการใช้ภาษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title An Analysis of English Pronunciation of English
Major Students at Higher Certificate of Education
Level.

Name Miss Tippawan Janyasupab

Thesis Advisor Associate Professor Sumitra Angwatanakul, Ph.D.

Department Secondary Education

Academic Year 1981

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and investigate the errors or problems of English pronunciation of English major students at higher certificate of education level and causes of the errors. An English pronunciation test composed of a list of 180 words, a set of 10 isolated sentences, a passage of 94 words, and a short conversation was constructed. After the content validity and the coverage of English phonemes were checked, the test was pre-tested with 10 English majors at higher certificate of education level to find the clarity of test instruction and the length of time. Then the test was administered to 100 English majors at higher certificate of education level randomly drawn from four teacher colleges in Bangkok Metropolis. The subject's pronunciation, reading, and conversation were recorded. After that the recorded data were transcribed into phonemic transcription to identify errors of English pronunciation in percentage and to find out their causes. Furthermore, problems of English pronunciation were concluded according to

the error analysis in comparison with the results of the contrastive analysis of Thai and English phonological systems.

The findings and conclusions were as follows:

The errors found in this study included both segmental phonemes -- vowels and consonants, and suprasegmental elements -- stress and intonation. The percentage of each kind of errors showed that the English intonation usage especially pitch level was the most important problem. These findings agreed with the results of the contrastive analysis of Thai and English phonological systems. It was also found that causes of the errors were the influence of Thai on English pronunciation, the difficulties of English itself, and the students' failures in their learning processes.

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประจำศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์หล่ายหานที่กรุณาช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จ
ด้วยดี คือ รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิริค พึ่ยรชอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ลุกทรา อักษรานุเคราะห์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตร
ชังรัตนกุล ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำทางวิธี และควบคุมงานวิจัยนี้อย่างดี
ตลอดมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือของ Miss Ann Good จากสนาคมหา
ภาษาศาสตร์แคนาดา อาจารย์สักกาสวัลย์ เพิ่มเจริญ จากภาควิชาภาษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์ร่วมไฟ แสงเรือง จากภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
วิทยาลัยคุณบูรณะอมรเมือง อาจารย์วิสุทธิ์ กิจเจริญ จากภาควิชาภาษาอังกฤษ วิทยา
ลัยคุณบูรณะอมรเมือง และอาจารย์จากภาควิชาภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ห้อง
ปฏิบัติการภาษาของวิทยาลัยคุณจันทร์เกشم วิทยาลัยคุณพะ农 วิทยาลัยคุณสุนฤทธิ์
และวิทยาลัยคุณบูรณะอมรเมืองเจ้าพระยา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณยิ่งในความกรุณาของทุกท่าน

พิพย์วรรณ ใจรายาสุภพ

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิจกรรมประจำปี	๙
รายการตารางประกอบ	๑๒
รายการแผนภาพประกอบ	๗
บทที่	
๑. บทนำ	๙
ความเป็นมาและความสำคัญของมญหา	๙
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๖
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๖
๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๓. การเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยและระบบเสียงภาษา อังกฤษ	๑๖
ระบบเสียงภาษาไทย	๑๖
เสียงสรระไทย	๑๖
เสียงพัญชนะไทย	๒๗
เสียงวรรณยุกต์ไทย	๓๔
เสียงเน้นในภาษาไทย	๕๐
ช่วงต่อของเสียงในภาษาไทย	๕๑

บทที่

หน้า

ระบบเสียงภาษาอังกฤษ	๔๖
เสียงสระภาษาอังกฤษ	๔๖
เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ	๔๖
ระดับเสียงในภาษาอังกฤษ	๔๖
เสียงเน้นในภาษาอังกฤษ	๔๘
ช่วงต่อของเสียงในภาษาอังกฤษ	๕๘
เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยและระบบเสียงภาษาอังกฤษ	๕๐
เปรียบเทียบเสียงสระในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	๕๐
มัญหาการอุกเสียงสระภาษาอังกฤษ	๕๓
เปรียบเทียบเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	๕๖
มัญหาการอุกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ	๕๗
เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยและระดับเสียงในภาษาอังกฤษ	๕๗
มัญหาการใช้ระดับเสียงในภาษาอังกฤษ	๖๐
เปรียบเทียบเสียงเน้นในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	๖๑
มัญหาการอุกเสียงเน้นในภาษาอังกฤษ	๖๑
เปรียบเทียบช่วงต่อของเสียงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	๖๔
มัญหาการใช้ช่วงต่อของเสียงในภาษาอังกฤษ	๖๔

บทที่	หน้า
๔. การคำนีนงานวิจัย	๒๐๓
การสร้างแบบสอบถาม	๒๐๓
การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม	๒๐๕
ตัวอย่างประชากร	๒๐๕
การคำนีนการทดสอบ	๒๒๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒๐
๕. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒๙
๖. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๒๔๕
บรรณานุกรม	๒๔๕
ภาคผนวก ก.	๒๕๑
ภาคผนวก ข.	๒๕๑
ภาคผนวก ค.	๒๕๑
ภาคผนวก ง.	๒๕๑
ภาคผนวก จ.	๒๕๑
ประวัติ	๒๕๑

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑. สัญลักษณ์ที่นักภาษาศาสตร์ใช้แทนสรระเสียงสันในภาษาไทย	๑๔
๒. สัญลักษณ์ที่นักภาษาศาสตร์ใช้แทนสรระเสียงยาวในภาษาไทย ...	๑๕
๓. การบ ragazzi ของเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ประเทศต่างๆ	๑๖
๔. เปรียบเทียบสัญลักษณ์ของเสียงสรระภาษาอังกฤษที่นักภาษาศาสตร์ แต่ละคนใช้	๑๘
๕. คำแห่งที่ปรากฏเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและตัวอย่างคำ	๒๓
๖. ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงเสียงจากคำโถกเป็นคำที่ไม่ออกเสียงเน้น ^๑ ในประโยชน์	๒๔
๗. เปรียบเทียบเสียงสรระภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ	๒๐
๘. ตัวอย่างการใช้สรระไทยในคำภาษาอังกฤษ	๒๖
๙. เปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ	๒๗
๑๐. เปรียบเทียบหน่วยเสียงภาษาไทยกับเสียงย่อภาษาอังกฤษใน คำแห่งหนึ้น	๒๘
๑๑. เปรียบเทียบหน่วยเสียงภาษาไทยกับเสียงย่อภาษาอังกฤษใน คำแห่งท้ายคำ	๒๙
๑๒. เสียงภาษาไทยที่คนไทยใช้แทนเสียงภาษาอังกฤษเมื่อออกเสียงผิด ในคำแห่งหนึ้น	๓๑
๑๓. เสียงภาษาไทยที่คนไทยใช้แทนเสียงภาษาอังกฤษเมื่ออออกเสียงผิด ในคำแห่งท้ายคำ	๓๒
๑๔. ข้อผิดหั้นหมวดที่ปรากฏในการออกเสียงแต่ละประเภท	๓๓
๑๕. ข้อผิดในการใช้หั้นองเสียงแบบต่างๆ	๓๔

ตารางที่	หน้า
๑๖. ข้อผิดในการออกเสียงพยัญชนะแต่ละประเภท	๗๗๓
๑๗. ข้อผิดในการออกเสียงเน้นในคำแต่ละประเภท	๗๗๔
๑๘. ข้อผิดในการออกเสียงสระแต่ละประเภท	๗๗๕
๑๙. สักษณะของข้อผิดในการใช้หัวนองเสียง	๗๗๖
๒๐. สักษณะของข้อผิดในการออกเสียงพยัญชนะ	๗๗๖
๒๑. สักษณะของข้อผิดในการออกเสียงเน้น	๗๗๗
๒๒. สักษณะของข้อผิดในการออกเสียงสระ	๗๗๗
๒๓. การออกเสียงสระในการตอบแบบสอบถามนักศึกษาวิชาเอกภาษา อังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง	๗๔๕
๒๔. การออกเสียงพยัญชนะในการตอบแบบสอบถามนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง	๗๔๖
๒๕. การออกเสียงเน้นหนักในคำหลายพยางค์ในการตอบแบบสอบถาม นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง	๗๔๖
๒๖. การใช้แบบหัวนองเสียงในการตอบแบบสอบถามนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง	๗๔๖

**คุณภาพทรัพยากร
บุคคลกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการแผนภาพประกอบ

แผนภาพที่	หน้า
๑. ระดับเชิงถุงต่ำของเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หนึ่ง ๆ	๓๙
๒. เปรียบเทียบการเดือนเสียงของสระประสมในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ	๔๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย